

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ARGUMENTA.

1. *Quid propriè sit excommunicatio.*
2. *Quinam sint excommunicandi, & propter quam causam.*
3. *Quæ sint damna Excommunicationis.*

EXCOMMUNICATIO est separatio à communione Ecclesiæ propter enorme peccatum seu factum contra fidem & charitatem proximi: & fundatur in Euangelio Mat. 18. Si peccauerit in te frater tuus, corripe illum: &c. & si te non audierit, dic Ecclesiæ, ut citetur, admoneatur, corrigatur, quòd si nec Ecclesiæ audierit, sit tibi tanquam Ethnicus & publicanus. Sed quid est hoc, sit tibi tanquam Ethnicus & publicanus? idem est, ac si dixisset, nullam cum eo habeto communionem: nam eiusmodi communio est Christianis interdicta. Quæ pars fideli cum infideli? quod enim Israëlitis erit Cananæus, hoc est Christiano infidelis: habuit olim synagoga gladium, quo interfici iuebantur qui summo sacerdoti non obedirent. At Ecclesia spiritalem habet gladium & virgam, qua punit transgressores, scilicet excommunicationem: quæ potestas ideò data est Ecclesiæ à Christo, ut sit virga ad correctionem filiorum Ecclesiæ, tanquam si parentes utantur flagello propter disciplinam seruandam: nam vult Deus gloriosam & mundam fore suam Ecclesiam & Christianam congregationem, saltem à publicis scandalis & enormibus peccatis, sicut Apóstolus ait: Fornicatio & omnis immunditia nec nominetur inter vos. Ephes. 5.

Secundò, Excommunicatio non est ob quamuis causam vel leue peccatū facienda, sed debet accedere alia remedia, ut admonitiones, quòd resipiscat, & poenitentia ultima esse debet excōmunicatio. Christus igitur docet excōmunicare illos, qui peccant contra præcepta

1.

2. Cor. 6.

Deut. 17.

Ephes. 5.

2.

cepta Dei, & permanent incorrigibiles: si quis à fide deciderit, si nomē Dei blasphemauerit, si sabbatum contēpserit, si parentes nō audierit nec honorauerit, si non adulterio, furto, homicidio, mēdācio, &c. abstinuerit, sic de omnibus p̄ceptis Dei & Euangelij, si quis admonitus perrexit in malitia, hic est excommunicandus. Sic Paulus excōmunicauit hominem propter luxuriā cum nouerca, 1. Cor. 5. & iussit excōmunicare scortatores, auaros, idolorum cultores, blasphemos, ebriosos &c. & vetat ne cum illis cibum capiamus, & signanter dicit, si quis frater nominatur &c. id est, Christianus: nam Iudei & gentes iam de facto sunt à nobis separati. Sic 2. Ioan. 1. excommunicat hæreticos, qui nō consentiunt nostrę doctrinę, & inquit: Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec Aue ei dixeritis: qui enim dixerit illi, Aue, communicat operibus eius malignis. sic Galat. 1. Apostolus anathematizat falsa docentem, 2. Thess. 3. & vetat ne commercium habeatur cum illo, qui sermoni Euangelico non obedierit: ad Tit. 3. iubet vitare hæreticum, 1. Timoth. 1. tradit Sathanę Hymenæum & Alexandrum, &c. Propter huiusmodi ergo, & non propter leuem causam, facienda est Excommunicatio. At iniquis: perpauci remanebūt in Ecclesia, si omnes tales sunt excōmunicandi. nam maxima ex parte sumus peccatores & fragiles. Respondeo, esse peccatorem talem vel talem cum pœnitentia & proposito vitæ emendandi, & esse incorrigibilem & impœnitentem peccatorem, differunt: Humanum est peccare, sed sanctum, resurgere. Est autem hæc correctio, vt quis abstineat à peccatis: vel si ceciderit, citius resurgat.

Tertiò, damna quę sequuntur, sunt eiusmodi: excommunicatus traditur potestati & regno Sathanę & excluditur regno Christi: nam & princeps huius mundi

mundi habet suum regnū, & Christus suum regnū: in aliquo istorum oportet vt homo sit: si in regnō Christi, ibi Sathanas non habet potestatem: quādo ergo quis separatur auctoritate & potestate Dei Ecclesie concessa, à communione & regno Christi, ibi traditur homo, quoad corpus Sathanę, vt illum Sathan vexet, tribulet ac torqueat in corpore, bonis, familia, fama & alijs, vt patet in Iob, in quem cū Sathā accepisset potestatem, percussit eum vlceribus, & omnem eius substantiam diripuit, &c. Non autem traditur sathanę secundū animam, sed secundū corpus vt Spiritus saluus fiat, 1. Cor. 5. nam Apostolus solū ad interitū carnis tradidit sathanę hominē &c. & ideo dicitur Excomunicatio medicinalis, id est, *nutriliq;* vt excomunicatus pudore afficiatur, & sese emēdet. Si autem contemnit excommunicationem, & nolit pœnitere, tunc excommunicatio fit mortifera & damnabilis animę, propter contemptum & inobedientiam Dei, qui hanc excommunicationem instituit, & maxime, si quis in illa contumacia mortuus ferit: ideo tales priuantur Ecclesiastica sepultura. Timenda est itaque excommunicatio: nam Deus propter suam iustitiam vult exequi & perfici suam potestatem, etiamsi quis hereticus aut contumax nō velit excomunicatus esse: Deus non reuocabit virtutem excommunicationis, quā ipse instituit, propter peccatoris contumaciam. Alterum damnum excommunicationis est, priuatio bonorum spiritualium omnium, quę fiunt in regno Christi, scilicet orationum, ieiuniorum, suffragiorum, & aliorum bonorum operum, quę communiter fiunt à Christianis per totū orbem, sicut dicit Dauid Psal. 118. Particeps sum ego omnium timentium te, & quamuis peccator, dum peccat, seipsum excomunicat & separat à cōmunionē S. Ecclesie, quia tamen adhuc habet fidē, ideo est adhuc in Ecclesia, sicut membrum aridū in corpore: quod

quod

quòd licet aridum sit & careat vita, attamen adhuc per nervos & pellem corpori coniungitur, & ali. quantulo fouetur corporis calore: & propter hanc fidem & communicationem, quia nondum separatus est per prælatus Ecclesiæ, particeps est orationum communium quæ fiunt ab Ecclesia. Sed facta excommunicatione, fit homo vt membrum penitus abscisum à corpore, & magis separatur quàm antea fuerat separatus ab Ecclesia, & Sathan accipit in illum ampliolem & faciliorem potestatem exercendi suam tyrannidem, quàm si homo solus semetipsum excommunicat per commissum peccatum. Sic de Iuda ait Ioan. 13. quòd primò diabolus suggererit in cor ipsius vt traderet Christum: & mox dicit, quòd post acceptam buccellam diabolus intrauit in illum: & sic bis dicitur intrasse diabolus, sed post vltimum ingressum maiorem in eum accepisse potestatem. At inquis: Quid si quis iniuste excommunicetur? Respondeo, licet talis excommunicatio non liget coram Deo, sed etiam prosit excommunicato, si cum patientia fert illam, tamen timenda est & sustinenda, donec innocentia & veritas latius innotescat: sic enim inquit Gregor. hom. 26. iuste vel iniuste obligat pastor, pastoris tamen sententia gregi timenda est, ne qui subest, fortè ex alia causa iuste illam meruit excommunicationem. Metuenda est igitur propter honorem Dei, qui illam ordinauit, & Ecclesiæ suæ commisit. Non tamen de facili debet quis excommunicari, ne scilicet in contemptum veniat excommunicatio, sicut hodiè cernimus in Ecclesia. Etiam debet fieri à vero prælato Ecclesiæ & publicè, Matth. 18. & quia hæretici non sunt Ecclesia, neque veri prælati, ideo illorum excommunicatio non est efficax, &cæt.

CAPVT VI.

ARGV.